

Detecten tres exemplars de llagosta amenaçada al Parc Natural dels Ports

- Des dels anys 40 que es va documentar per primer cop a la Serra de Tivissa, aquest insecte només s'ha registrat a cinc localitzacions a Catalunya
- Els seus hàbits de comportament i fesomia el fan molt difícil de detectar, tot i ser l'ortòpter més gran del continent, de fins a 12 cm de longitud

Foto: Marc Aixarch

Tres exemplars femella de llagosta plegamans o llagosta saga (*Saga pedo*) han estat detectats a principis de juliol al Parc Natural dels Ports, en el marc d'una activitat de recerca impulsada pel parc. La troballa la va fer l'ambientòleg Marc Aixarch a un prat

mediterrani sec a 1.100 metres d'altitud dins l'àrea del parc.

Es tracta d'una espècie singular i protegida, que només s'ha detectat en sis localitzacions a tot Catalunya des dels anys 40, quan es va documentar per primer cop a la Serra de Tivissa.

De la família dels saltamartins, someretes i grills, la *Saga pedo* és difícil de detectar, tot i ser l'ortòpter més gran d'Europa. Pot mesurar fins a 12 centímetres de longitud, però els seus hàbits de comportament i el seu aspecte la fan especialment difícil de detectar per a l'ull humà.

Viu en prats, brolles i bardisses obertes, quan hi ha una alta densitat de les seves preses, que són altres llagostes, plegamans i, ocasionalment, alguna sargantana petita. És una espècie protegida a Europa, mitjançant la Directiva Habitats, per la seva especial raresa i perquè fan una funció ecològica de depredació sobre les llagostes quan són molt abundants. També és l'únic ortòpter que figura a la llei de protecció dels animals i està proposada com a espècie en perill d'extinció en el futur catàleg de fauna amenaçada de Catalunya.

Foto: Marc Aixarch

Entre altres particularitats, es tracta d'una espècie partenogenètica, ja que les femelles es reproduïxen sense necessitar la fecundació d'un mascle. De fet l'existència de mascles d'aquesta espècie és encara un misteri, i a Catalunya no se'n coneix la presència de cap. També es distingeixen per poder mantenir els ous sense eclosionar si les condicions d'aquell any no són favorables per a la supervivència.

La primera cita als anys 40

Tot i desenvolupar-se en una àrea molt extensa des de la Xina fins a la península Ibèrica, la seva presència és molt escassa i fragmentada a tot arreu. A Catalunya, la primera cita documentada d'aquesta espècie data dels anys 40 a la serra de Tivissa, i des de llavors, només s'ha detectat de forma molt puntual i aïllada a cinc àrees més: el Parc Natural dels Ports,

el Parc Natural del Cap de Creus, el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, i les comarques del Priorat i l'Alt Urgell.

18 de juliol de 2017